

Forfatter: Falsen, Christian Magnus

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Falsen, Christian Magnus (1814-08-28)

Citation: Falsen, Christian Magnus: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Falsen, Christian Magnus (1814-08-28)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 312. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000157.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Breve fra Christian Magnus Falsen til Christie.

Vollebæk, 28de August 1814.

(Adresse Sorenskriver Christie, Bergen).

Udfaldet af vor Selvstændigheds Kamp, i det mindste den første Act af samme, er Dem nu vist allerede bekjendt. Slet passede det til alle de foregaaende store Ord, og slemmt er det, at Nationen skal lide under slike Hoveders slette Foranstaltninger. Hvad der nu skal skee? ja, det maa vor Herre vide. At her imidlertid ikke var blivende Sted, det havde jeg allerede observeret, da jeg talte med Dem paa Moss. Jeg tog altsaa i en Hast min Beslutning og søgte det ledige nordre Bergenhuus Amt, hvilket jeg og den 25de Dennes ved Statsraadets forekommende Galanterie (thi saa hastig ventede jeg ikke Sagen decideret) har erholdt. Nu er jeg da med Gud og Rette en Bergenhuser, og ihvor kjær end min Eiendom maa være mig, saa forlader jeg dog denne Egn og dens ikke-norske Beboere uden et Suk, for langt herfra, hvor formodentlig svensk Indflydelse ikke fremtidig vil kunne yttre sig, om end Foreningen kommer istand, at kunne for Dem og flere Venner i det mindste frit udøse min Harm. De vil vel allerede forlængst have bemærket, Høistærede! at alt dette kun er en Indledning for at komme til at betjene mig af Deres venskabelige Løfte paa Moss, at være mig assisterlig, om jeg skulde falde paa at vende Næsen ad Bergen til. Nu er casus der, ergo — ita. Is. 313 September Maaned, formodentlig d. 20de eller omtrent saa, agter jeg med min Kone, en Pige, en Karl og 3 Børn, at reise til Bergen. Resten faaer komme efter til Foraaret. Jeg er aldeles ubekjendt i Bergen, og kan altsaa ikke opgive Dem noget andet, end hvad jeg her har sagt, men overlader det ganske til Deres Venskab at skaffe mig et Etablissement for Vinteren paa bedste Maade, dog saa simpelt som mueligt. Kunde man faaet leiet et lidet Huus for sig selv, var det vel bedst, eller og faa leiet sig ind paa et stille Sted, hvor man tillige kan faa Middagsspiise. Dog! alt dette overlader jeg Dem ganske. Jeg kan naturligviis i denne Høst neppe faa mere end vore høie Personer med. En eller 2 Heste tager jeg maaske med. Hav den Godhed at undskylde, at jeg herved incommoderer Dem. Kjært vil det stedse være mig at kunne vise Dem Gjentjeneste. — Dette er skrevet paa Sengen, hvor en Helvedes Forkjølelse holder mig, og altsaa maa De ikke see formeget paa Skriften.

Deres særdeles hengivne

C. M. Falsen.

P. S. Jeg formoder, De har hørt, at Pøbelen i Christiania har slaget Haxthausens Vinduer ind, hvorfor han efter de øvrige Generalers Exempel har retireret og bekjendtgjort dette ved trykte Placater paa Hjørnerne. Da Kronprindsen af Sverige ankom til Frederikshald, steg han af hos Dahl og spiiste der. Denne complete Hofmand skulde da — som sædvanlig til at gjøre sine Hoser grønne, hvorfor han proponerede den Skaal: „H. K. H. Kronprindsen af Sverige, og gid snart hele Norge maa nyde den samme Lykke som Halden!“ Denne Skaal oversatte Prinds Oscar for Pontocorvo, men denne frabad sig alle deslige Skaaler, indtil Sagen var afgjort. — Er denne Anecdote ikke sand, burde den være det. Dahl ligner den meget godt.